

[Lütken.]

sen på cigaretter. Nu skal jeg ikke skjule, at jeg synes, det ville være meget ønskeligt, om det forholdt sig sådan, at vi fik et mindre provenu ved at forhøje cigaretafgiften på den måde, at folk holdt op med at ryge cigaretter eller nedsatte deres cigaretforbrug væsentligt. Det ville jo på lang sigt give en væsentlig bedre økonomi; dels skal man ikke importere det stads, dels er der ingen tvivl om, at cigaretrykning har en uheldig virkning for dem, der hengiver sig til denne last. Jeg så da i hvert fald gerne, at der blev et mindre provenu end beregnet. Desværre er det jo nok sådan, som også andre har været inde på, at der går måske nogle dage, hvor folk siger, de ikke vil ryge mere, hvorefter de fleste falder tilbage til deres gamle rygevaner, og så får vi altså de penge i kassen på denne gift, men det er der jo sådan set ikke noget at gøre ved. Vi må håbe, at den dog ændrede stemning, der har været offentligt imod cigaretrykning, om jeg så må sige, også kan få et lille løft af, at man fordyrer cigaretterne. Det er klart, at fordyrelsen alene ikke ændrer folks rygevaner, men man kunne tænke sig, at der blev ført en mere effektiv kampagne mod cigaretrykning, og at der også blev taget fat på cigaretannoncerne.

Så er der ølafgiften. Det er blevet sagt, at der er tale om forvriddinger. Hvis der i de forslag, der ligger her, er tale om forvriddning, så må det, så vidt jeg kan se, være en forvriddning, der går ud på, at man vil holde op med eller drikke mindre øl og drikke mere mælk, og det skal jeg da ikke have noget imod, for det er helt klart, at der er et alkoholproblem. Der er det igen sådan, at man kan stå og sige, at man ville ønske, at fordyrelsen af bajerne ville føre til, at folk drak lidt mindre af dem, men sådan forholder det sig næppe. Der vil nok stadig væk blive drukket for mange — og i aldersklasser, der er for lave. Det ville være rart, om vi også kunne få et mindre provenu her og til gengæld et bedre forbrug på dette område.

Det, der måske er den centrale del af

buketten, er ændringerne i momsloven. Jeg ser meget gerne, at man gennemfører ændringen vedrørende landbruget. Det forekommer mig helt urimeligt både på dette og på andre områder, at det offentlige yder ret store kreditter til bestemte dele af erhvervslevet, ikke efter noget egentlig sagligt kriterium, men mere eller mindre tilfældigt.

For landbruget gælder det, at der ikke er noget erhverv, der har tjent så meget i det sidste års tid, og det er derfor lidt urimeligt, at det så skal have en meget lang kredit hos staten. Jeg finder, at man her redresserer et forhold, som bør redresseres, lige så snart der er økonomiske muligheder for det, og jeg har ikke noget imod, at man gør det gradvis. Det har vel også en gunstig antiinflationær virkning, at man herigennem dæmper likviditeten og også dæmper noget af det forbrug, som udøverne af det erhverv, der har fået denne kredit, har haft.

Så er der det spørgsmål, som man har været meget kritisk over for, nemlig at momsvirkningen på mejeriprodukter skal væk. Det er vel ikke forbigået nogens opmærksomhed, at priserne og i særdeleshed priserne inden for levnedsmiddelsektoren i den senere tid er steget meget voldsomt, især efter vores EF-tilslutning. Nu har jeg ikke hermed sagt, at alle prisstigninger på fødevarer skyldes EF-tilslutningen, eller i det hele taget at alle priser er steget på grund af vores EF-tilslutning, men i hvert fald er det helt klart, at mejeriproduktpriserne steg på grund af vores EF-tilslutning, fordi man, da vi skulle i EF, fjernede den kompensation, som man gav, da vi i sin tid gennemførte momsen, fordi man sagde, den var EF-stridig, og det var den selvfølgelig også i den udformning, den da havde.

Nu gennemfører man altså det forslag, som vi har brugt megen politisk kraft på både i og uden for denne sal, og jeg ser det som en meget væsentlig ting ved hele denne buket, at man nu friholder disse mejeriprodukter fra momsvirkningen. Herved sker der en dæmpning af priserne på almindelige menneskers forbrug, for det forholder sig jo